

Maandbrief, oktober 2021

Lieve mensen,

“Maandbrief oktober” staat hierboven, en het dringt opeens tot me door dat dan toch echt de herfst begonnen is. Gelukkig zullen er ook in de herfst en zelfs in de winter, die hier onvermijdelijk op volgt, mooie dagen zijn en kunnen we in ieder geval samen mooie momenten beleven. Er zullen genoeg ontmoetingen kunnen zijn, naar ieders keus, op zondagochtend, bij de literatuurkring, bij de gesprekskring ‘tijd nemen’, of door elkaar te bellen of op te zoeken.

Afgelopen dinsdag, 28 september, hadden we onze jaarlijkse ledenvergadering. Het was een prettige bijeenkomst, met goed overleg over diverse zaken. Natuurlijk krijgen de leden en vrienden hier t.z.t. de notulen van, maar nu alvast kort een paar punten: De overledenen van het afgelopen jaar zijn herdacht. Peter Korver en Joke Werner zijn bedacht met een mooie bos bloemen, omdat zij 30, resp. 10 jaar bij ons in dienst zijn, iets wat bij ons veel reden tot dankbaarheid geeft.

Ook Peter had bloemen voor een paar mensen, waaronder collega Joke. Huib Hockers heeft de financiële zaken met ons doorgenomen. Doordat de ledenvergadering als gevolg van de corona-maatregelen pas zo laat in het jaar kon plaatsvinden was het voor Huib mogelijk om ook alvast een verwachting voor 2021 te geven. De verhuur trekt gelukkig weer aan, waardoor 2021 er financieel beter uit ziet dan 2020.

Het bestuur heeft gevraagd om extra hulp bij diverse zaken, zoals bv het openen van de deuren op zondagochtend (incl. diverse kleine taken op dat moment), het helpen bij het streamen van diensten, reserve lid voor de kascommissie....kijkt u ook zelf eens bij de lijst van werkzaamheden die in het jaarverslag van de secretaris genoemd worden, misschien ziet u daar iets bij waarvan het u leuk lijkt om aan mee te helpen.

De samenwerking met de andere vrijzinnige geloofsgemeenschappen in het Gooi is besproken: een noodzaak, voor kleine groepen, maar vooral ook een verrijking!

Tot zover deze impressie.

De foto's zijn gemaakt door Jan Vos.

Ten slotte de opbrengsten van collecten voor doelen elders:

Op 12 september is in een gezamenlijke dienst gecollecteerd voor de COVAX-actie van Unicef. Doel van de actie: er voor zorgen dat ook armere landen voldoende corona-vaccins krijgen. De collecte bracht € 165,70 op.

Op 19 september hadden we een speciale dienst, verzorgd door Reina Geuzebroek. Op haar verzoek is er gecollecteerd voor Vluchtelingenwerk Nederland met een opbrengst van € 93,50.

Marijke Katerberg-Muns

Mildheid

Deze tijd lijkt er niet een te zijn van veel mildheid. Wie het nieuws volgt van de kabinetsformatie of de discussie volgt over de corona check wordt koud van alle boosheid, bitterheid en vooral harde woorden die er gesproken worden over de anderen die een ander standpunt huldigen of bij een andere politieke groepering horen. En het is ook maar beter voor je kijk op de wereld als je ver blijft van een aantal social media zoals Twitter. Wordt de samenleving onverdraagzamer? Bij mij wil steeds vaker het woord mildheid boven komen. Een mooi woord. Misschien wel wat 'soft' klinkend in een harde tijd van verzuurde verhoudingen in de Nederlandse politiek en van veel boosheid en scherpe woorden. Want snakken we niet naar een beetje meer begrip voor elkaar? Mildheid, dat staat voor toegeeflijkheid, zachtheid, aardig zijn, goedgeefs en vergevingsgezind.

Ik vind dat een beetje terug in de schilderijen van de Nederlandse kunstenaar Ton Schulten. Schulten (83) werd geboren als zoon van een bakker in Ootmarsum en groeide op in een middenstandsgezin met zes kinderen. Vanaf 1956 bezocht hij de Academie voor Kunst en Industrie te Enschede, waar hij in 1962 cum laude afstudeerde als grafisch ontwerper en vormgever. Anselm Grün, een Duitse monnik, die bekend is van een groot aantal spirituele boeken, werkte met hem samen. In *Het geheim van de weg* schreef hij de teksten bij werken van Scholten. Het boek combineert de kleurrijke schilderijen van Ton Schulten met de spirituele inzichten van Anselm Grün. Beiden worden geïnspireerd door de schoonheid van de natuur, door licht en kleur, stralende eenvoud en innerlijke kracht. Grün zei bij de presentatie van het boek: "De kleuren hebben bij Ton een bepaalde betekenis. De kleur rood is voor hem de kleur van warmte. Groen is hetzelfde als natuur en lekker ruiken. En geel en oranje staan voor feest, de zon! Het geeft me een gevoel van hoop. Ton schildert niet de wereld zoals die op het eerste gezicht is. Hij kijkt dieper. Elk uur van de dag heeft een eigen kwaliteit. Elk seizoen heeft z'n eigen kwaliteit. Dat mooie zie je in elk landschap van Schulten terug. Je ziet de schoonheid van de wereld. Je ziet hoop, Zijn werken zijn helend. Maar kijk vooral zelf..." Het voormalige Tweede Kamerlid Han ten Broeke (VVD) zei als streekgenoot van Scholten 'onmeunig trots' te zijn dat hij het eerste exemplaar mocht ontvangen. Hij ziet in het werk van Schulten vooral 'mildheid'. "En in deze tijd is er niet veel mildheid." Als ik onderstaand schilderij bekijk, de warme herfstkleuren op mij laat inwerken en de avondstemming proef dan komt er een bekend bijbelcitaat bij mij boven: Laat de zon niet ondergaan over uw boosheid (Efeziërs 4:26-27). Sluit nooit de dag af zonder vrede met de ander en met jezelf terug gevonden te hebben. En, met de woorden van Adriaan Roland Holst in zijn gedicht *Zwerversliefde* – gelezen in onze dienst van 15 augustus – "voor we elkander weer vergeten - laten wij zacht zijn voor elkander, kind."

ds. Peter Korver

Komende diensten (in de Majellakapel, tenzij iets anders bij de dienst vermeld); opmerking: aanmelden voor de diensten is niet meer nodig.

3 oktober

Deze zondag gaat Joke Werner-van Slooten voor. Marcus van der Heide bespeelt het orgel. Het thema is: *Het weerbarstig visioen*. Joke schrijft daarover:

Op het eerste gezicht lijken weerbarstigheid en visioenen elkaars tegenpool te zijn. Het is mijn overtuiging dat ze echter onverbrekkelijk met elkaar verbonden zijn. Dat de weerbarstigheid het visioen nodig heeft. Daarover na te denken laat hopelijk zien dat visioenen geen "rare" dromen zijn, maar in het weerbarstige leven van vandaag hard nodig zijn om staande te blijven.

10 oktober

Een gezamenlijke dienst in de **Remonstrantse kerk**, met mr.drs. Johan de Wit als voorganger.

17 oktober

Deze ochtend hebben we in de Majellakapel een dienst samen met de afdeling Huizen. Maarten Kruimer gaat voor en Nico van Vliet zorgt voor de muzikale begeleiding. Het thema is: *De kracht van stilte*. Stilte kan een (groot) verlangen zijn in een wereld, overvol geluid en communicatie. In stilte worden we ons soms bewuster van de weg die we zelf het liefst willen gaan. Ook in de bijbel zorgt 'stilte' voor belangrijke momenten van rust en bewustwording. In bijzondere mensen uit bijbelse tijden... Een viering met woorden van overdenking, liederen, stilte en muziek.

24 oktober

Een gezamenlijke dienst in de Doopsgezinde kerk, met ds. Peter Korver als voorganger; thema: *Mildheid*. *Mildheid* lijkt een wel heel 'soft' onderwerp in een tijd van verzuurde verhoudingen in de Nederlandse politiek en van veel boosheid en scherpe veroordeling van anderen, met name in de social media op internet. Maar snakken we niet naar een beetje meer begrip voor elkaar? Mildheid, dat is toegeeflijkheid, zachtheid, aardig zijn, goedgeefs en vergevingsgezind. Dat vinden we terug in de schilderijen van Ton Schulten, zie pag. 2 van deze maandbrief.

31 oktober

Vanmorgen is er een bezinningsbijeenkomst, met dr. Rob Nepveu als spreker.

Koffiedienstrooster (zo nodig graag zelf ruilen met anderen als je verhinderd bent):

3 oktober	Hanneke en Louis van Beek (035-69 48 030)
17 oktober	Tijn Kappelle (06 13 78 46 70) en Marja Teunissen (035-69 21 270)
31 oktober	Nel van Gooswilligen (035-69 48 403)

Wil je met me dansen?

Met deze vraag van de olifant aan de eekhoorn richtte ook ik me enkele weken geleden tot u.

Het doel was het starten van een aandachtsgroep, waarbij er gekozen kon worden uit verschillende mogelijkheden.

1. Bezoek brengen en ontvangen
2. of alleen bezoek brengen
3. of alleen bezoek ontvangen.
4. Daarnaast was er ook de mogelijkheid om alleen telefonisch contact te hebben.

Tot mijn vreugde kwamen er 15 reacties om mee te gaan doen. Ongeveer evenveel reacties moesten echter aangeven om verschillende redenen niet mee te kunnen doen.

De afspraak is om per maand één contact te hebben.

Inmiddels heb ik een indeling gemaakt volgens de aangegeven wensen.

We beginnen in oktober en mijn voorstel is om in februari te evalueren hoe een en ander is verlopen. Ik hoop natuurlijk dat het voorspoedig zal gaan, maar we zullen dan zien of er wat bijgeschaafd moet worden. Ook hoop ik dat degenen die nu aangegeven hebben

om het nog even te willen bezien, dan ook willen meedoen. Temeer omdat we nu meer mensen hebben die bezoek willen ontvangen dan zij die bezoek brengen.

Het belangrijkste is dat we samen gaan 'dansen'.

Joke Werner

Literatuurkring, dinsdag 19 oktober, 10.15 uur

Deze ochtend gaan we verder met de bespreking van het boek *Grand hotel Europa*, van Ilja Leonard Pfeijffer. In de maandbrief van september vindt u meer informatie.

De gespreksvragen kunt u bij Peter Korver krijgen.

Gesprekskring *Tijd nemen*

Deze maand begint de nieuwe gespreksgroep *Tijd Nemen*, in samenwerking met de Huiskamergemeente en de Doopsgezinden. In vier bijeenkomsten is de gespreksleiding afwisselend door één van onze vier voorgangers Tina Geels, Annegreet van der Wijk, Joke Werner en Peter Korver.

Het gaat om de vraag: Waar neem jij de tijd voor? Of is dat geen bewuste keuze en wordt je dag automatisch gevuld? Soms worden we geleefd; overspoeld door vreugde en enthousiasme of ondergedompeld door zorgen, verdriet. Soms gaat de tijd snel. Tegelijk kan de tijd soms tergend traag gaan; hoe lang nog? Hoe zet je de tijd stil of kom je tot verstillings? Het thema is gekozen naar aanleiding van het gelijknamige boek van Leo Fijen. Fijen, vertrouwd met de traditie van de kloosters, interviewt hierin verschillende monniken en nonnen. Denk je aan een non of monnik als aan een saaie man of vrouw op leeftijd, dan zul je verstoeld staan. Niets daarvan, de kloosterlingen met wie Fijen kennismakt, zijn mensen die vertrouwd zijn met de vragen en problemen waar wij ook mee te maken hebben.

De eerste keer is op **vrijdag 22 oktober 14:30- 16:00, Doopsgezinde kerk o.l.v. Peter Korver.**

Op deze eerste bijeenkomst gaan we met elkaar in gesprek over loslaten. We horen van Loek Bosch, franciscaan uit Megen: 'Durf te springen en vertrouw erop dat je opgevangen wordt'. We staan ook stil bij wat muziek doet met tijd. Welke muziek draagt jou door de tijd?

Fancy Fair, zaterdag 27 november, 10.00 – 14.00 uur.

Deze datum is in de vorige maandbrief al gemeld en hoewel dit dus onze laatste Fancy Fair wordt (na zoveel jaren!), hopen we dat het een prachtig sluitstuk zal worden.

Nel van Rooijen zal mensen bellen om te vragen of zij mee willen/kunnen helpen. U kunt zich natuurlijk ook zelf bij haar melden (tel. 0294 26 41 49). Het gaat om helpen op de dag zelf, maar ook bij de voorbereiding en het opruimen.

U kunt op twee momenten nog **spullen inleveren: maandagmiddag 25 oktober en maandagmiddag 8 november, beide keren tussen 14.00 en 15.00 uur.**

Cursus 'Leren van Luther'

Jan Kofman, de secretaris van de Lutherse kerkenraad, maakt ons attent op een serie van 5 lezingen, die in het najaar gegeven worden, met als thema "Spiritualiteit in de Lutherse traditie".

De data hiervan zijn de volgende donderdagavonden: 7 en 21 oktober, 4 en 18 november en 2 december 2021 in het Lutherse gemeentecentrum, Mecklenburglaan 52 in Bussum. Er zijn geen kosten aan verbonden.

Ook niet-Lutheranen mogen er aan deelnemen.

Als u meer informatie wilt kunt u dat per e-mail opvragen bij gkaterberg@solcon.nl

Een dierbare terugblik

Foto's kunnen dierbare herinneringen wakker roepen. Dat heb ik ervaren bij het zien van een foto van de Wilhelminakapel in Maarssen in het landelijke blad *Vrije Ruimte* enige maanden geleden, en de foto's van de "Van Houtenkerk" in Weesp in *Verbinding* no. 8. Bij beide gebouwen is er sprake van een betreurenswaardige gebeurtenis. Vele jaren kwamen er leden van de plaatselijke afdelingen samen op de zondagmorgen voor de diensten en op andere dagen voor andere activiteiten. Maar helaas werden de ledentallen zo klein dat de afdelingen moesten stoppen. In de loop der tijden kwam ik regelmatig in Maarssen en Weesp. Ondanks een steeds kleiner gehoor heb ik die bijeenkomsten altijd als prettig ervaren. Wanneer ik hier een paar herinneringen weergeef zal dat bij u misschien ook een herkenbaar verleden oproepen.

Toen ik in 1966 voorganger werd in Bussum waren er vele afdelingen met een eigen voorganger. Ik noem Laren, Huizen, Weesp, Baarn, Soest en Hilversum. Vroeg in januari werden afspraken gemaakt voor preekbeurten in het volgende jaar. Weesp was jaren lang de eerste die belde. Vlug achter elkaar volgden dan vele andere afdelingen. In de ochtend was de agenda al bijna vol geboekt.

In Weesp werd de grote kerkzaal gebruikt, tot het gehoor te klein was geworden voor die grote ruimte. Toen werden de diensten in de achterzaal gehouden. Dat was een prettige ruimte. Geen hoge kansel meer en de mensen dicht rond de spreker geschaard. En een voortreffelijke pianist, Post, luisterde het geheel op. Na afloop van de dienst werd de zaal zo ingericht, dat we allen rond de samengevoegde tafels koffie konden drinken en napraten. Ik ervoer deze afdeling als een hechte gemeenschap, die een harmonische sfeer uitstraalde.

In Maarssen ging het om een altijd al vrij kleine groep. Maar ook hier was er sprake van een goede sfeer. Vele jaren zat men rond een kleine kansel en kon men nog een gewone dienst houden. Na afloop ging men achterin de zaal in een kring zitten en vond er altijd een levendig groepsgesprek plaats, onder het genot van een kopje koffie of thee. Op het laatst gingen we meteen achter zitten. Dan hield ik de overdenking en kwamen we in gesprek. Het waren nog maar een paar mensen; toch was de samenkomst prettig.

Helaas kunnen deze afdelingen het niet meer redden. Jammer, in de eerste plaats voor de paar nog overgebleven leden. En ook ik betreur het, omdat er een einde is gekomen aan een reeks aangename bijeenkomsten.

Helaas zijn er al meer afdelingen opgeheven en kunnen andere nog slechts moeizaam functioneren, terwijl landelijk onze vereniging nauwelijks meer van enige betekenis is.

Foto's van gebouwen als de bovengenoemde kunnen dierbare herinneringen oproepen; die foto's bekijken we dan met een dankbaar gevoel enerzijds en ook met enige weemoed anderzijds.

Maar zo is het leven nu eenmaal.

dr. Rob Nepveu